

Mishna and Renewal: Chagiga

Rabbi David Silber

משנה חגיגה א'א'

(א) הכל חייבין בראייה, חוץ מתרש, שוטה וקטן, וטמטום, ואנדרוגינוס, ונשים, ועבדים שאינם מן התרשים, החגר, והסומא, והחולה, והזקן, ומי שאינו יכול לעלות ברגליו. איזהו קטן, כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית, דברי בית שמאי. ובית הלל אומרים, כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית, שניאמר (שמות כג) שלש רגלים:

Mishnah Chagigah 1:1

(1) **All are obligated** on the three pilgrim Festivals **in the mitzva of appearance**, i.e., to appear in the Temple as well as to sacrifice an offering, **except for a deaf-mute, an imbecile, and a minor; and a tumtum, and a hermaphrodite, and women, and slaves who are not emancipated; and the lame, and the blind, and the sick, and the old, and one who is unable to ascend to Jerusalem on his own legs. Who has the status of a minor with regard to this halakha? Any child who is unable to ride on his father's shoulders and ascend from Jerusalem to the Temple Mount; this is the statement of Beit Shammai. And Beit Hillel say: Any child who is unable to hold his father's hand and ascend on foot from Jerusalem to the Temple Mount, as it is stated: "Three times [regalim]"** (Exodus 23:14). Since the term for feet is *raglayim*, Beit Hillel infer from here that the obligation to ascend involves the use of one's legs.

משנה חגיגה א'ו'-ח'

(ו) מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג, חוגג את כל הרגל ויום טוב האחרון של חג. עבר הרגל ולא חג, אינו חייב באחריותו. על זה נאמר (קהלת א) מענות לא יוכל לתקן, וחסרון לא יוכל להמנות:
 (ז) רבי שמעון בן מנסיא אומר, איזהו מענות שאינו יכול לתקן, זה הבא על הערונה והוליד ממנה ממזר. אם תאמר בגונב וגוזל, יכול הוא להחזירו ויתקן. רבי שמעון בן יוחאי אומר, אין קורין מענות אלא למי שקהה מתקן בתחלה ונתענות, ואיזה, זה תלמיד חכם הפורש מן התורה:
 (ח) הטר נדרים פורחין באויר, ואין להם על מה שיסמכו. הלכות שבת, חגיגות והמעילות, הרי הם כהררים התלויין בשערה, שהן מקרא מעט והלכות מרבות. הדינין והעבודות, הטהרות והטמאות ועריות, יש להן על מה שיסמכו. הן הן גופי תורה:

Mishnah Chagigah 1:6-8

(6) With regard to **one who did not celebrate** by bringing **the Festival** peace-offering **on the first day of the festival** of *Sukkot*, he **may celebrate** and bring it during **the entire** remaining days of **the pilgrimage Festival, and even on the final day of the Festival**, i.e., on the Eighth Day of Assembly. If **the pilgrimage Festival passed and one did not celebrate** by bringing **the Festival** peace-offering, **he is not obligated** to pay **restitution** for it. Even if he consecrated an animal for this purpose and it was lost, once the Festival is over he has no obligation to replace it, as he has missed the opportunity for performing this mitzva. And **about this it is stated: “That which is crooked cannot be made straight; and that which is wanting cannot be numbered”** (Ecclesiastes 1:15).

(7) **Rabbi Shimon ben Menasya says: Who is the crooked that cannot be made straight? This verse is referring to one who engaged in intercourse with a woman forbidden to him and fathered a mamzer with her.** This individual is unable to rectify his sin, because the status of the illegitimate child is permanent. And **if you say** that it is referring **to one who steals or robs**, although he is crooked **he can return** what he stole **and** in this manner his sin **will be rectified. Rabbi Shimon ben Yoḥai says: One calls crooked only someone who was initially straight and subsequently became crooked. And who is this? This is a Torah scholar who leaves his Torah study.** Here is an example of something straight that became crooked.

(8) Incidental to the Festival peace-offering, the mishna describes the nature of various areas of Torah study. The *halakhot* of the **dissolution of vows**, when one requests from a Sage to dissolve them, **fly in the air and have nothing to support them**, as these *halakhot* are not mentioned explicitly in the Torah. There is only a slight allusion to the dissolution of vows in the Torah, which is taught by the Sages as part of the oral tradition. **The halakhot of Shabbat, Festival peace-offerings, and misuse of consecrated property are like mountains suspended by a hair, as they have little** written about them in **the Torah, and** yet the details of their *halakhot* **are numerous.** The details of **monetary law, sacrificial rites, ritual purity and impurity, and the halakhot of those with whom relations are forbidden** all have **something to support them**, i.e., there is ample basis in the Torah for these *halakhot*, **and these are the essential parts of Torah.**

משנה חגיגה ב' א'-ב'

(א) אין דורשין בעריות בשלשה. ולא במעשה בראשית בשנים. ולא במרפכה ביחיד, אלא אם כן הנה חכם ומבין מדעתו. כל המסתפל בארבעה דברים, ראוי לו כאלו לא בא לעולם, מה למעלה, מה למטה, מה לפניו, ומה לאחור. וכל שלא חס על כבוד קונו, ראוי לו שלא בא לעולם:
(ב) יוסי בן יועזר אומר שלא לסמוך, יוסי בן יוחנן אומר לסמוך. יהושע בן פרחיה אומר שלא לסמוך, נתאי הארכלי אומר לסמוך. יהודה בן טבאי אומר שלא לסמוך, שמעון בן שטח אומר לסמוך. שמעיה אומר לסמוך. אבטליון אומר שלא לסמוך. הלל ומנחם לא נחלקו. יצא מנחם, נכנס שמאי. שמאי אומר שלא לסמוך, הלל אומר לסמוך. הראשונים היו נשיאים, ושניים להם אב בית דין:

Mishnah Chagigah 2:1-2

(1) **One may not expound** the topic of **forbidden sexual relations before three** or more individuals; **nor** may one expound the **act of Creation** and the secrets of the beginning of the world **before two** or more individuals; **nor** may one expound **by oneself** the Design of the Divine **Chariot**, a mystical teaching with regard to the ways God conducts the world, **unless** he is **wise and understands** most matters **on his own**. The mishna continues in the same vein: **Whoever looks at four matters, it would have been better for him had he never entered the world: Anyone** who reflects upon **what is above** the firmament and **what is below** the earth, **what was before** Creation, **and what** will be **after** the end of the world. **And anyone who has no concern for the honor of his Maker**, who inquires into and deals with matters not permitted to him, **deserves to have never come to the world**.

(2) **Yosei ben Yo'ezer says not to place** one's hands on offerings before slaughtering them on a Festival because this is considered performing labor with an animal on a Festival. His colleague, **Yosef ben Yoḥanan, says to place** them; **Yehoshua ben Peraḥya says not to place** them; **Nitai HaArbeli says to place** them; **Yehuda ben Tabḥai says not to place** them; **Shimon ben Shataḥ says to place** them; **Shemaya says to place** them; **Avtalyon says not to place** them. **Hillel and Menaḥem did not disagree** with regard to this issue. **Menaḥem departed** from his post, and **Shammai entered** in his stead. **Shammai says not to place** them; **Hillel says to place** them. **The first** members of each pair **served as Nasi, and their counterparts** served as **deputy Nasi**.

משנה חגיגה ג' ח'

(ח) כיצד מעבירים על טהרת עזרה. מטבילין את הכלים שהיו במקדש, ואומרים להם, הנהרו שלא תגעו בשלחן ובמנורה ותטמאוהו. כל הכלים שהיו במקדש, יש להם שניים ושלישים, שאם נטמאו הראשונים, יביאו שניים תחתיהן. כל הכלים שהיו במקדש, טעונין טבילה, חוץ ממזבח הזהב ומזבח הנהשת, מפני שהן פקוקע, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, מפני שהן מצפין:

Mishnah Chagigah 3:8

(8) **How do they pass** all the vessels of the Temple courtyard through a process of purification? **They immerse the vessels that were in the Temple. And they say to the *am ha'aretz* priests who served in the Temple during the Festival: Be careful that you not touch the table** of the shewbread. If you defile it by touching it, it would need to be removed for immersion, and this would lead to the temporary suspension of the mitzva of the shewbread, which had to be on the table at all times. The mishna continues: **All the vessels that were in the Temple had second and third substitute vessels, so that if the first ones became impure they could bring the second ones in their place. All the vessels that were in the Temple required immersion** after the Festival, **apart from the golden altar and the bronze altar, because they are considered like the ground** and therefore, like land itself, not susceptible to impurity. This is **the statement of Rabbi Eliezer. And the Rabbis say: It is because they are coated.**

משנה תורה, הלכות חגיגה ב'א'

(א) נָשִׁים וְעֲבָדִים פְּטוּרִין מִן הָרֵאֵה. וְכָל הָאֲנָשִׁים חִיבִים בְּרֵאֵה חוּץ מִחֶרֶשׁ וְאֵלֶם וְשׁוֹטָה וְקָטָן וְסוּמָא וְחֵגֶר וְטֵמֵא וְעֶרְל. וְכֵן הַזָּקֵן וְהַחֹלֶה וְהַרְדֵּף וְהַעֲנֵג מֵאֵד שְׂאֵינָם כִּוְלִים לְעֹלוֹת עַל רִגְלֵיהֶן כָּל אֵלוֹ הָאֵחָד עֶשֶׂר פְּטוּרִין. וְשָׂאֵר כָּל הָאֲנָשִׁים חִיבִין בְּרֵאֵה. הַחֶרֶשׁ אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶפְלוֹ חֶרֶשׁ בְּאֲזָנוֹ אַחַת פְּטוּר מִן הָרֵאֵה. וְכֵן הַסוּמָא בְּעֵינָיו אַחַת. אוֹ חֵגֶר בְּרִגְלוֹ אַחַת פְּטוּר. הָאֵלֶם אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ פְּטוּר טַמְטוּם וְאֵנְדְרוּגִינוֹס פְּטוּרִין מִפְּנֵי שֶׁהֵן סִפְקֵי אִשָּׁה. מִי שֶׁחֻצְיוֹ עָבַד וְחֻצְיוֹ בֶּן חוּרִין פְּטוּר מִפְּנֵי צַד עֲבָדוֹת שָׁבוּ. וּמִנֵּין שֶׁכָּל אֵלוֹ פְּטוּרִין מִן הָרֵאֵה. הֵרִי הוּא אוֹמֵר (שְׁמוֹת כג יז) (שְׁמוֹת לד כג) (דְּבָרִים טז טז) "יִרְאֶה כָּל זֹכֹרֶךָ" לְהוֹצִיא אֶת הַנְּשִׁים. וּמִצְוֹת עֲשֵׂה שְׂאֵין הַנְּשִׁים חִיבוֹת בָּהֶן אֵין הָעֲבָדִים חִיבִים בָּהֶן. וְעוֹד הֵרִי נֹאמֵר כָּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא הָעֲבָדִים. וְנֹאמֵר (דְּבָרִים לא יא) "כָּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת". כָּשֶׁם שֶׁהֵן בָּאֵין לְרֵאוֹת לְפָנֵי ה' כִּי הֵם בָּאִים לְרֵאוֹת הַדֵּר קִדְשׁוֹ וּבֵית שְׁכִינָתוֹ. לְהוֹצִיא סוּמָא שְׂאֵין רוֹאֶה. אֶפְלוֹ נִסְמִית עֵינָיו אַחַת שֶׁהֵרִי אֵין רֵאֵתוֹ שְׁלֵמָה. וְשֶׁם נֹאמֵר (דְּבָרִים לא יב) "לִמְעַן יִשְׁמְעוּ". לְהוֹצִיא מִי שְׂאֵין לוֹ שְׁמִיעָה גְמוּרָה. (דְּבָרִים לא יב) "וּלְמַעַן יִלְמְדוּ". לְהוֹצִיא מִי שְׂאֵין מְדַבֵּר. שֶׁכָּל הַמְצִנָּה לְלַמֵּד מְצִנָּה לְלַמֵּד. וְנֹאמֵר (שְׁמוֹת לד כד) "בְּעֶלְתֶּךָ לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵי ה'" מִי שֶׁיְכוֹל לְעֹלוֹת בְּרִגְלָיו לְהוֹצִיא חֵגֶר וְחֹלֶה וְזָקֵן וְעֵנֵג. וְכִבֵּר בְּאֲרָנוֹ בְּהִלְכוֹת בֵּיאת הַמִּקְדָּשׁ שְׂאֵין הַטְּמֵא רָאוּי לְבִיאַה וְכֵן הָעֶרְל מֵאוֹס כְּטֵמֵא:

Mishneh Torah, Festival Offering 2:1

(1) Women and servants are exempt from the obligation to appear before God on festivals. All men are obligated to appear with the exception of a deaf person, a mute, one who is emotionally or intellectually incapable of controlling himself, a

minor, a blind person, one who is limp, one who is impure, one who is uncircumcised, and similarly, one who is old, sick, very dainty and spoiled to the extent they cannot ascend by foot. All of these eleven persons are exempt. All other men are obligated to appear before God.

To explain these categories in greater detail: A deaf person is exempt even if he can speak. Even if he is deaf in only one ear, he is exempt from appearing. Similarly, one who is blind in one eye or limp in one leg, is exempt. A mute even though he hears is exempt. A *tumtum* and an *androgynus* are exempt, because there is a doubt whether they are female. A person who is half-servant and half-free is exempt, because of the side of him that is a servant.

What is the source that all the above are exempt from appearing before God? Exodus 23:17 states: "All of your males shall appear"; this excludes women. And any positive commandment for which women are not obligated, servants are not obligated. Moreover, Deuteronomy 31:11 "When all Israel come to appear"; this excludes servants.

The phrase "When all Israel come to appear" implies that just as they come to appear before God, so too, they come to see the glory of His holiness and the house where His presence rests. Thus it excludes a blind person who cannot see; he is exempt even if only one eye is blinded, because his sight is not perfect.

That passage continues: "So that they will hear." This excludes one whose hearing is not perfect. And it states: "So that they will learn." This excludes one who does not speak, because everyone who is obligated to learn is also obligated to teach.

Exodus 34:24 states: "When you ascend to appear before the presence of God." The command is directed to one who can ascend by foot and thus excludes one who is limp, old, sick, or very dainty. And we have already explained in *Hilchot Bi'at HaMikdash* that a person who is impure is not fit to enter the Temple. And one is uncircumcised is loathsome like one who is impure.

בראשית כ"ב:א'-ט"ו

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר קחנא את-בנך את-יחידך אשר-אהבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המרגה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: (ג) וישכם אברהם בבקר ויחבש את-חמרו וישח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בגו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלקים: (ד) ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק: (ה) ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-כה ונשתחוו ונשוכה אליכם: (ו) וישח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו וישח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: (ז) ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הננה האש והעצים ואינה השא לעלה: (ח) ויאמר אברהם אלקים יראה-לו השא לעלה בני

וילכו שניהם יחדו: (ט) ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלקים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף את-העצים ויעקד את-צחק בנו ושם אתו על-המזבח ממעל לעצים: (י) וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו: (יא) ויקרא אליו מלאך ה' מן-השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: (יב) ויאמר אל-תשליח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי-ירא אלקים אתה ולא חשכת את-בנה את-יחידה ממני: (יג) וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: (יד) ויקרא אברהם שם-המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בחר ה' יראה: (טו) ויקרא מלאך ה' אל-אברהם שנית מן-השמים:

Genesis 22:1-15

(1) Some time afterward, God put Abraham to the test, saying to him, “Abraham.” He answered, “Here I am.” (2) “Take your son, your favored one, Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the heights that I will point out to you.” (3) So early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. He split the wood for the burnt offering, and he set out for the place of which God had told him. (4) On the third day Abraham looked up and saw the place from afar. (5) Then Abraham said to his servants, “You stay here with the ass. The boy and I will go up there; we will worship and we will return to you.” (6) Abraham took the wood for the burnt offering and put it on his son Isaac. He himself took the firestone* *firestone Lit. “fire.”* and the knife; and the two walked off together. (7) Then Isaac said to his father Abraham, “Father!” And he answered, “Yes, my son.” And he said, “Here are the firestone and the wood; but where is the sheep for the burnt offering?” (8) And Abraham said, “It is God who will see to the sheep for this burnt offering, my son.” And the two of them walked on together. (9) They arrived at the place of which God had told him. Abraham built an altar there; he laid out the wood; he bound his son Isaac; he laid him on the altar, on top of the wood. (10) And Abraham picked up the knife to slay his son. (11) Then a messenger of ה' called to him from heaven: “Abraham! Abraham!” And he answered, “Here I am.” (12) “Do not raise your hand against the boy, or do anything to him. For now I know that you fear God, since you have not withheld your son, your favored one, from Me.” (13) When Abraham looked up, his eye fell upon a* *a Reading 'ehad with many Heb. mss. and ancient versions; text 'ahar “after.”* ram, caught in the thicket by its horns. So Abraham went and took the ram and offered it up as a burnt offering in place of his son. (14) And Abraham named that site Adonai-yireh,* *Adonai-yireh I.e., “יהוה will see”; cf. v. 8.* whence the present saying, “On the mount of ה' there is vision.”* *On the mount of ה' there is vision Heb. be-har y-h-w-h yera'eh.* (15) The messenger of ה' called to Abraham a second time from heaven,

שמות כ"ג:י"ז

(יז) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זָכוֹרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֵדֹן | ה':

Exodus 23:17

(17) Three times a year all your males shall appear before the Sovereign, ה'.

שמות ל"ד:כ"ג

(כג) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זָכוֹרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאֵדֹן | ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Exodus 34:23

(23) Three times a year all your males shall appear before the Sovereign ה', the God of Israel.

דברים ט"ז:ט"ז

(טז) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים | בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זָכוֹרְךָ אֶת־פְּנֵי | ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמַּצּוֹת
וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי ה' רִיקָם:

Deuteronomy 16:16

(16) Three times a year—on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths—all your males shall appear before your God ה' in the place that [God] will choose. They shall not appear before ה' empty-handed,